

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 415/2015-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. septembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti EMPRESA NACIONAL DE ELECTRICIDAD S.A. Rut 91.081.000-6, Santa Rosa 76, Santiago, Chile, zastúpenej Allen & Overy Bratislava, s. r. o., Eurovea Central 1, Pribinova 4, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Martin Magál, LL.M., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 64/2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti EMPRESA NACIONAL DE ELECTRICIDAD S.A. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júla 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti EMPRESA NACIONAL DE ELECTRICIDAD S.A. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“ alebo aj „Endesa“) doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 17. decembra 2014, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods.1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“), v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 64/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti doplnenej podaním doručeným ústavnému súdu 17. decembra 2014 namietala, že okresný súd postupom v napadnutom konaní porušil ňou označené práva, pretože jej nepriznal procesné postavenia účastníka konania s možnosťou uplatniť odvolanie proti rozhodnutiu o vydaní predbežného opatrenia, na základe ktorého bola „blokováná výplata bankových záruk“ v prospech sťažovateľky.

Sťažovateľka v sťažnosti a jej prílohách okrem iného uviedla, že

- «na Okresnom súde Bratislava I prebieha pod spisovou značkou 32 Cb/64/2013 konanie vo veci návrhu spoločnosti [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Nitra, [REDAKOVANÉ] (ďalej len Navrhovateľ), proti spoločnosti [REDAKOVANÉ], konajúcej prostredníctvom [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, [REDAKOVANÉ] (ďalej len Odporca).

- ide o jedno zo štyroch konaní, v ktorých sa Navrhovateľ (resp. v treťom z týchto konaní jeho majoritný akcionár) domáha v zásade identického predbežného opatrenia, ktorým súd zakáže Odporcovi plniť spoločnosti Endesa z určitých bankových záruk. Vo všetkých štyroch prípadoch tunajší súd navrhované predbežné opatrenie na prvom stupni vydal.

- odhliadnuc od skutočnosti, že opakované vydávanie v zásade identických predbežných opatrení bolo zrejme v rozpore so zásadami *lis pendens* a *res iudicata*, je pozoruhodné aj to, že boli vydané bez účasti spoločnosti Endesa. Inými slovami, súd zasiahol do hmotnoprávneho vzťahu medzi Odporcom a spoločnosťou Endesa bez toho, aby spoločnosť Endesa bola účastníkom konania.

- tri zo štyroch predbežných opatrení boli odvolacím súdom zrušené. Všetky štyri predbežné opatrenia sa inštančným postupom dostali pred Najvyšší súd Slovenskej republiky. V prípade „prvého“ predbežného opatrenia najvyšší súd potvrdil, že spoločnosť Endesa mala mať v konaní procesné práva, vrátane práva podať odvolanie proti takémuto predbežnému opatreniu (sp. zn. 5 Obdo 24/2013). Rozhodnutie najvyššieho súdu *de facto* potvrdil aj Ústavný súd Slovenskej republiky, keď ústavnú sťažnosť podanú Navrhovateľom odmietol ako zjavne neopodstatnenú (sp. zn. I. ÚS 713/2013).

- tak isto aj v prípade „tretieho“ predbežného opatrenia najvyšší súd judikoval, že spoločnosť Endesa „možno považovať za účastníka pre daný úsek konania“ (sp. zn. 4 Obdo 4/2014).

- o „štvrtom“ predbežnom opatrení najvyšší súd ešte nerozhodol.

- rozhodnutie najvyššieho súdu aj rozhodnutie ústavného súdu vo veci „prvého“ predbežného opatrenia, ktoré potvrdzujú procesné práva spoločnosti Endesa sme doložili do spisu v tunajšom konaní a konajúcej sudkyňi tak musia byť známe.

- v tunajšom konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb/64/2013 bol procesný vývoj osobitne komplikovaný, dovoľme si ho preto stručne zhrnúť. V tomto konaní tunajší súd vydal „druhé“ predbežné opatrenie, ktoré bolo následne na odvolanie Odporcu a spoločnosti Endesa odvolacím súdom zrušené (sp. zn. 8 Cob/6/2013). Na dovolanie Navrhovateľa najvyšší súd odvolacie rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (sp. zn. 3 Obdo 50/2013). V ďalšom konaní odvolací súd predbežné opatrenie v hlavnej časti potvrdil (sp. zn. 2 Cob/299/2013).

- predmetné predbežné opatrenie blokuje výplatu bankových záruk a spoločnosti Endesa tak každým dňom spôsobuje spoločnosti Endesa majetkovú ujmu. Proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu preto spoločnosť Endesa podala dňa 24. marca 2014 dovolanie, ktorým sa domáhala jeho zrušenia.»

Vzhľadom na to, že dovolanie sťažovateľky podané proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 Cob 299/2013-510 z 11. decembra 2013 nebolo okresným súdom predložené na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„I. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu a na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a právo na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní č. 32 Cb/64/2013 porušené bolo.

II. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb/64/2013 bez zbytočného odkladu predložiť dovolanie podané sťažovateľom dňa 24. marca 2014 proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob/299/2013-510 zo dňa 11. decembra 2013 na rozhodnutie dovolaciemu súdu.“

Okrem toho sťažovateľka navrhuje, aby jej ústavný súd priznal úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 218/07).

V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti podľa § 25 ods.1 zákona o ústavnom súde ústavný súd zo sťažnosti, jej doplnenia, pripojených príloh a na okresnom súde zistil, že dovolanie sťažovateľky proti uzneseniu krajského súdu č. k. 2 Cob 299/2013-510 z 11. decembra 2013 najvyšší súd vrátil okresnému súdu na ďalší procesný postup 4. apríla 2014.

Ústavný súd ďalej zistil, že navrhovateľ v napadnutom konaní sp. zn. 32 Cb 64/2013 vzhľadom na to, že sa s odporcom dohodol na „*mimosúdnom vyriešení sporu*“, vzal svoj návrh na vydanie predbežného opatrenia v celom rozsahu späť.

Na základe uvedeného okresný súd uznesením z 11. júna 2015 konanie vedené pod sp. zn. 32 Cb 64/2013 zastavil a uznesenie zo 4. apríla 2013, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, zrušil. Uznesenie okresného súdu z 11. júna 2015 nadobudlo právoplatnosť 24. júla 2015.

Keďže napadnuté konanie, v ktorom sťažovateľka namietala porušenie ňou označených práv z dôvodu, že jej okresný súd nepriznal v tomto konaní procesné postavenie jeho účastníka, právoplatne skončilo 24. júla 2015, bolo už bez právneho významu o sťažnosti rozhodovať, a preto ju ústavný súd v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími nárokmi v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2015